

[Indenrigsministeren.]

dømme, som om han under Behandlingen af Sagen i Odense Byraad har haft enkelte, lidt uheldige Bemærkninger tilovers for Indenrigsministeriet. Naa, det kan jo ikke skade, og Borgmesteren finder nok igen den Form, der er den rigtige og rimelige, naar der foreligger en Sag som denne, der skal forhandles om.

Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt var inde paa en almindelig Vurdering af, om Sankt Hans Landsogn burde indlemmes i Odense By. Jeg tror nu ikke, en almindelig Diskussion af dette Spørgsmaal kan være til nogen Nytte paa det nuværende Tidspunkt, men jeg vil dog sige, at ingen bør tvivle om, at de rent materielle Betingelser er til Stede for en Indlemmelse, naar som her en Bydel paa 10 000 Mennesker er sammenbygget med en By paa over 50 000 Mennesker med Grænserne dem imellem geografisk indfiltret i hinanden paa en saadan Maade, at de to Kommuner faktisk er et Hele, med Distriktets Beboere knyttet paa det nøjeste til Byen, erhvervsmæssigt set, og naar det er erkendt af alle, at en Række kommunale Forvaltningsforhold overhovedet kun kan løses i Fællesskab — naar det med andre Ord som her med Rette kan siges, at de to Kommuner i Forening udgør en geografisk og erhvervsøkonomisk Enhed. Naar det ærede Medlem overfor disse Forhold forleden Dag anførte, at saa kunde man med samme Ret forlange, at hele Fyn skulde indlemmes i Odense, vil jeg gerne sige, at det er en af den Art spøgefulde Bemærkninger, som egentlig ligger daarligt for det ærede Medlems i øvrigt saa alvorfulde Væsen, og som i hvert Fald ikke har noget med Virkeligheden at gøre. Jo, de materielle Betingelser for en Indlemmelse er i fuldt Maal til Stede, Spørgsmaalet er at finde et rimeligt og retfærdigt Grundlag derfor, men det er jo Kommissionens Opgave, og herover er der ingen Grund til at skønne i Dag. Det ærede Medlem spurgte mig, om jeg vilde tage skyldigt Hensyn til Odense Bys Begæring om en Storindlemmelse, saaledes, sagde det ærede Medlem, at Indlemmelsen af Sankt Hans Landsogn — hvis Storindlemmelsen af Grunde, der senere fremkommer ved Kommissionernes Beretning, ikke kan finde Sted — bortfalder, fordi den af Odense Byraad er gjort afhængig af andre Sognes og Distrikters Indlemmelse, eller vil Ministeren se bort fra dette Krav fra Odense Byraad og kun tage Hensyn til Nabokommunens Ønske? Spørgsmaalet er meget knudret formuleret, men jeg skal forsøge at svare saaledes, at der i hvert Fald ikke bliver Tvivl

om mine Synspunkter. Ja, jeg vil tage ethvert skyldigt Hensyn til Odense Bys Begæring, saaledes som Loven af 4. April 1928 anviser mig det. Odense By har begæret Indlemmelsen af Sankt Hans Landsogn gjort afhængig af, at forskellige andre Kommuner eller Dele af Kommuner indlemmes i Odense By. Som Følge heraf har jeg allerede anmodet de paagældende Kommuner samt Odense Amt om at vælge Repræsentanter til Medlemmer af de Kommissioner, der herefter i Henhold til Loven skal nedsættes. Disse Kommissioner vil da komme til at arbejde jævnsides med den Kommission, der nedsættes angaaende Sankt Hans Landsogns Indlemmelse, og naar disse Kommissioners Indstillinger foreligger, vil de blive overvejet samtidig i Indenrigsministeriet. I hvilket Omfang Indlemmelse af de paagældende Kommuner eller Dele af dem derefter vil ske, eller om der overhovedet vil ske saadanne Indlemmelser, kan der selvfølgelig ikke paa nuværende Tidspunkt siges noget om, det afhænger af en fuldstændig saglig Bedømmelse af de Resultater, som Kommissionerne kommer til. For mig at se paa nærværende Tidspunkt kan der meget vel anføres Grunde for ogsaa at indlemme andre end Sankt Hans Landsogn af de omkring Odense liggende Distrikter, men det er netop disse Grunde, der skal prøves af Kommissionerne. Jeg kan selvfølgelig, saaledes som jeg syntes det ærede Medlem antydede Muligheden af i sit Spørgsmaal, ikke indlade mig paa paa Forhaand at love, at Sankt Hans ikke vil blive indlemmet, dersom Kommissionsbetænkningerne ikke skulde give sagligt Grundlag for andre Distrikters Indlemmelse. Det er ganske klart, at naar Kommissionernes Indstilling foreligger, staar Indenrigsministeriet ganske frit med den Ret, som Loven giver, til paa fuldstændig sagligt Grundlag at træffe sin Afgørelse uden at tage Hensyn til den Art forud indtagne Standpunkter, som det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt synes at repræsentere i denne Sag. Jeg bør vist endnu tilføje, at det er klart, at det Arbejde, disse Kommissioner nu skal paabegynde, maa fremskyndes det mest mulige. Den Usikkerhed i mange Forhold, som følger med saadanne store Indlemmelsesspørgsmaals Behandling, bør selvfølgelig ikke vedvare længere end højst nødvendigt, og deri haaber jeg det ærede Medlem er enig med mig.

Jeg saa en Dag i Pressen antydet, at Odense By skulde have begæret disse mange Indlemmelser for at trække Sagen med Sankt Hans Landsogn i Langdrag. Jeg er ganske klar over, at det kun er en Insinua-